

Hastværksarbejde, der altid skal være i de sidste Dage ved Rigsdagens Slutning. Man kan ikke følge med, men jager det ene Forslag igennem efter det andet. Hvorfor i al Verden skal man have dette Hastværk lige i de to sidste Dage, man er herinde? Hvorfor kan det høje Ministerium ikke give os Lejlighed til at gennemgaa disse Lovforslag, der komme herop lige i det sidste Øjeblik, saaledes at man ikke skal jage dem igennem.

Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for den Ændring, der er stillet af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds. Jeg tror, at det har en virkelig Betydning, at denne Ændring bliver sat ind.

Madsen-Mygdal: Uden at jeg skal komme nærmere ind paa Klagerne over, at vi ved Samlingens Slutning skulle beskæftige os med Sager, som vi ikke have videre Lejlighed til at gøre os bekendt med, skal jeg dog tillade mig at erindre den sidste ærede Taler om, at han er en af dem, som sidst har Grund til at beklage sig i saa Henseende, jeg tror nok, at han og hans Meningsfæller tidligere have haft tilstrækkelig Skyld i en lignende Fremgangsmaade. Men i øvrigt vil jeg i al Almindelighed sige, at det er ganske vist ikke heldigt, at vi saaledes skulle behandle et Lovforslag, som vi ikke have haft tilstrækkelig Tid til at overveje, og jeg maa sige, at over for det Spørgsmaal, som her foreligger, savner jeg adskillige Oplysninger. Jeg tør ikke med afgjort Sikkerhed sige, hvem der har Ret, enten det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt-Vandborg) eller den højtærede Indenrigsminister, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det andet Tings Finansudvalg har overvejet den Sag, og da der foreligger en Indstilling fra det andet Tings Finansudvalg, frygter jeg for, at der kan være Fare for, at Loven ikke gennemføres i det andet Ting, dersom man nu giver sig til at ændre ved Lovforslaget. Altsaa for saa vidt man, hvad jeg kan sige ogsaa for mit Vedkommende, sætter Pris paa, at Lovforslaget gennemføres, saa vil jeg anbefale, at man stemmer mod det foreliggende Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg maa fremdeles fastholde mit Ønske om, at det foreliggende Ændringsforslag ikke vedtages i det andet Ting. Den ærede Forslagsstiller betegnede ganske vist i sin

sidste Bemærkning Ændringsforslaget som meget lidt indgribende, skønt han i sit første Foredrag vilde argumentere for, at § 5, saaledes som den nu er affattet, indeholder en særdeles vidtrækkende Bestemmelse, hvis skadelige Følger det ærede Medlem ved sit Ændringsforslag vilde forhindre. For saa vidt det ærede Medlem nærede nogen Frygt for, at Kjøbenhavns Kommune skulde komme til at staa som den, med hvem den private Lodsejer i Fremtiden skulde komme til at forhandle, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at Kjøbenhavns Kommune ikke paa noget Punkt kan faa Tilladelse til at indlemme Arealer i Kjøbenhavns Havn, uden at Kommunen har faaet indenrigsministeriel Tilladelse, og Ministeriet vil saaledes fremdeles som hidtil have det i sin Haand til sit Samtykke at knytte hvilke som helst Betingelser ogsaa til Fordel for den enkelte Lodsejer. Jeg tror derfor heller ikke, at Forholdet over for Kjøbenhavns Kommune vil blive anderledes. At Kjøbenhavns Kommune skulde faa Ret til at indlemme Arealer fra fremmede Kommuner, anser jeg for ganske umuligt. Men naar Kjøbenhavns Kommune er nævnt i § 5, er det selvfølgelig, fordi en Del af Kjøbenhavns Havns Arealer ligge inden for Kjøbenhavns Kommunes Grænser. — Hjemmelen for Kjøbenhavns Havn til at faa sine Grænser udvidede ad administrativ Vej er jo saa gammel, som Kjøbenhavns Havn overhovedet er. Nogen bestemt Lovgivningshjemmel tror jeg ikke, man kan paavise, det er et Forhold, der kun har henhørt under administrativ Afgørelse i tidligere Tid, og som det fra alle Sider er erkendt ogsaa vedblivende hører under administrativ Afgørelse, det ligger i Statens Højhedsret over Søterritoriet eller Territoriet ud for Strandbredden, at Staten har en saadan Ret. — Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger. Jeg tror, som jeg udtalte før, at det vilde være højst uheldigt, om man vilde udsætte Lovforslaget for ikke at kunne komme ud i Aar. I høj Grad uheldigt vilde det være for Frihavnselskabet, og skønt jeg oprindelig vilde have ønsket, at Lovens Indhold var blevet begrænset til det, som var angivet i Regeringsforslaget, nærer jeg fremdeles ikke nogen som helst Betænkelighed ved, at den bliver vedtagen i den foreliggende Skikkelse. — At Bestemmelsen i § 5 overhovedet ikke skulde have været Genstand for nærmere Overvejelse i det andet Ting eller i Finansudvalget, vil jeg bestemt benægte; man er